

עמ"ת 62496/11/14 - גלעד בן שלמה, עפר מדמון (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 62496-11-14 בן שלמה (עציר) נ' מדינת ישראל
עמ"ת 10497-12-14 מדמון (עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופטת תמר נאות פרי
העורר בעמ"ת 62496-11-14 גלעד בן שלמה (עציר)
העורר בעמ"ת 10497-12-14 עפר מדמון (עציר)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

בפני שני עררים על החלטת בית משפט השלום בקריות (כב' השופט מוחמד עלי) במ"ת 45576-10-14, מיום 6.11.14, אשר במסגרתה הורה כבוד בהמ"ש קמא על מעצרו של העוררים עד תום ההליכים.

שני העררים הוגשו בנפרד והדיון בהם התקיים בנפרד - אך לאור הזהות במחלוקות, החלטה זו תינתן במשותף לגבי שני העררים יחדיו.

יוער כי במסגרת הפרשה אשר במסגרתה נעצרו שני העוררים - נעצרו שלושה נוספים, אשר שניים מהם הגישו עררים דומים (עמ"ת 35070-11-14 ועמ"ת 37631-11-14 - להלן: "**העררים הקודמים**"). החלטה בשני העררים הקודמים ניתנה ביום 25/11/2014 - וחלק מהאמור בהחלטה הנוכחית דומה להחלטה שניתנה בשני העררים כאמור (להלן: "**ההחלטה הקודמת**").

כתב האישום בתיק העיקרי -

1. כתב האישום בתיק העיקרי הוגש כאמור כנגד שני העוררים ושלושה נוספים, ובמסגרתו מיוחסת לכל החמישה מעורבות בעסקת סמים.
2. הרקע לאירועים הנטענים הינו מעקב סמוי תקשורתי ועיקובים שבוצעו בעיקר לגבי העורר בעמ"ת 62496-11-14, גלעד בן שלמה (להלן: "**גלעד**"). מהמעקבים עלה, לשיטת היחידה החוקרת, כי החמישה מתעתדים לבצע עסקת סמים.
3. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 12.10.14, בסמוך לשעה 15:31, הגיע אחד מהמעורבים בפרשה, עסאם שיכה (להלן: "**עסאם**") לרחוב העצמאות בנהריה (להלן: "**מקום האיסוף**"), ברכב מסוג טויוטה, כשיחד איתו ברכב נמצא נאסר סג'ראוי (להלן: "**נאסר**"). בד בבד, הגיע למקום האיסוף גם מעורב נוסף בשם נאאל שיח'ה (להלן: "**נאאל**"), ברכב מסוג יונדאי (השייך לעסאם), וכן עופר מדמון, העורר בעמ"ת 10497-12-14 (להלן: "**עופר**"), כאשר הוא רכוב על אופניים חשמליים. גלעד המתין לארבעה במקום

האיסוף עם האופנוע שלו.

4. חמשת המעורבים יחדיו יכוננו להלן: "**הנאשמים**".
5. לאחר שהגיעו חמשת הנאשמים לנקודת האיסוף, הם נסעו האחד אחרי השני, לחניית "מרכז ניצן" בנהריה (להלן: "**מקום המפגש**"), לשם הגיעו בסמוך לשעה 15:52.
6. במקום המפגש נצפו הנאשמים כשהם עומדים בסמוך לתא המטען הפתוח של רכב היונדאי. בשלב זה נמסרה לעופר שקית מסויימת (להלן: "**השקית**"), אותה הניח בין רגליו בעודו יושב על אופניו. מיד לאחר מסירת השקית לעופר, הורה לו גלעד לנסוע ממקום המפגש, כאשר הוא מבצע כלפיו תנועות של "סע, סע", ועופר החל בנסיעה על אופניו, כשהשקית ברשותו.
7. יוער כבר עתה כי הראיה המרכזית לגבי העובדות הנטענות בסעיף 6 לעיל הינה דו"ח עיקוב אשר הוכן על ידי אחד העוקבים שביצע תצפית לגבי הנאשמים בעת המפגש - וסומן "ש/71".
8. בהמשך, שוטרים עקבו אחרי עופר בנסיעתו על אופניו, וכאשר הבין שעוקבים אחריו - בשדרת ברושים בנהריה - החל לברוח. במהלך המרדף שמת עופר מידו את השקית בצד הדרך והמשיך בריצה יחף, עד שנתפס. השוטרים העוקבים אספו את השקית והתברר כי הכילה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 4.7 ק"ג.
9. בהמשך לכך, בסמוך לשעה 17:00, הגיעו עסאם, נאסר, נאאל וגלעד למסעדה בכפר יאסיף, ונעצרו בסמוך למסעדה באותו יום. משבוצע חיפוש ברכב היונדאי, נמצא סכום של ₪ 100,000 במזומן מתחת לכיסא ליד הנהג, ובחלק הקדמי של ה"דש בורד" נמצא סכום של ₪ 10,000 במזומן. גם על גופם של נאסר, עופר ונאאל נמצאו סכומי כסף במזומן.
10. על רקע האמור, בכתב האישום מיוחסות לכל החמישה עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וסחר בסמים מסוכנים לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.
11. יוער כבר עתה, על מנת להבין את המשך הדברים, כי טענת ההגנה של כל הנאשמים הינה כי מטרת המפגש הייתה מכירת רכב לגלעד ולא ביצוע עסקת סמים. לטענתם, גרסת מכירת הרכב, מעוגנת בממצאי ההאזנות, מתיישבת עם עיסוקו של אחד מהם בעולם תיווך מכירות הרכבים ומתיישבת עם מציאת הכסף ברכב היונדאי.

ההחלטה נשוא העררים -

12. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה כנגד החמישה בקשה למעצר עד תום ההליכים.
13. בהחלטה נשוא הערר, לאחר ניתוח מעמיק של המסמכים בתיק החקירה, קבע בית המשפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האישומים המיוחסים לכל הנאשמים. בהמשך נקבע כי קיימת עילת מעצר, לרבות תוך הפניה לעבר הפלילי של כל חמשת הנאשמים, הכולל עבירות גם בתחום הסמים, לגבי מרביתם. באשר לחלופת המעצר, נקבע על ידי בית המשפט קמא כי הראיות לכאורה מלמדות על ביצועה של עבירה חמורה, לאחר תכנון מוקדם, תחכום והתארגנות והכל כאשר לכל אחד מהשותפים תפקיד מוגדר. עוד נקבע כי פעולותיהם של המעורבים נמצאות ברף גבוה של חומרה, כי מעשיהם מלמדים על מסוכנותם וכי ישנו חשש לשיבוש מהלכי משפט.
14. לפיכך, נקבע כי לאור כך שעילת המעצר בעוצמה גבוהה מאוד - מתייחר הצורך בבחינת חלופת מעצר קונקרטי, כיון שאין כל אפשרות לשחרר את הנאשמים - ולו לחלופה בתנאים הדוקים.

טענות הצדדים בעררים -

15. בהודעות הערר ובמהלך הדיונים שהתקיימו בעררים, העלו באי כוחם של העוררים טענות רבות שעיקרן סוגית התשתית הראייתית הלכאורית שקיימת, או שלא קיימת. לחילופין, נטען שהיה מקום לשקול חלופת מעצר, לרבות על דרך של הפניית העוררים להכנת תסקיר של שירות המבחן למבוגרים.
16. לשיטת הפרקליטים, אשר טענו כל אחד לגבי הלקוח שלו, שגה בית-המשפט קמא עת קבע כי קיימות ראיות לכאורה, לאור כך שעסקינן בתשתית נסיבתית חלשה בלבד. לא אחזור על מכלול הטענות של הפרקליטים המלומדים (אשר פורטו בהודעות הערר ובטיעונים בעל-פה), ורק בתמצית יוזכרו הטענות הבאות:
17. לגבי עופר נטען כי לא יתכן שהעוקב ראה אותו מקבל את השקית ומניח אותה בין רגליו שכן תא המטען של הרכב במעמד המפגש היה פתוח ו"חסם" את שדה הראיה. עוד נטען כי לא סביר שהעוקב יכול היה לראות בכלל אם נמסר דבר מה לעופר, קל וחומר לזהות את מה שנמסר. טענות מופנות אף בהתייחס לעובדה שרק שבועיים לאחר האירוע הנטען הכין אותו עוקב דו"ח משלים ורק שם זיהה, כביכול, שהחפץ שנמסר לעופר היה השקית הנטענת ורק אז זיהה באופן מדויק את הנוכחים במפגש. עוד נטען כי לא נמצאו על השקית שהכילה את הסמים ממצאים פורנזיים הקושרים את עופר לשקית, כך שיכול להיות שהשקית עם הסמים שהשוטרים מצאו בכלל אינה אותה השקית שעופר קיבל במהלך המפגש (ככל שקיבל שקית, דבר המוכחש). טענות דומות מופנות לגבי כך שאין מעקב רציף ממועד המפגש ועד הנסיעה בעקבותיו של עופר, וקיים "נתק" ברציפות העיקוב של כמה דקות. הטענה היא כי במהלך נתק זה - יכולים היו להתרחש כמה וכמה מהלכים, אשר מחייבים את המסקנה שאין אפשרות להוכיח שנמסרה לעופר שקית, או כי השקית שנמסרה היא אותה השקית שעמיה רכב על אופניו בהמשך, או כי זו אותה השקית שהושלכה או כי זו אותה השקית שנמצאה על ידי השוטרים עם הסמים. עוד נטען באופן כללי כי מההאזנות עובר למפגש עולה כי החמישה קבעו להפגש אך היה זה לצורך עסקת מכר הרכב.
18. לגבי גלעד הועלו כל הטענות דלעיל, ובנוסף צוין כי באופניו של עופר נתפסו שקיות וחפצים נוספים, כך שהדבר מחליש עוד יותר את גרסת המאשימה לגבי כך שהשקית עם הסמים שנמצאה על הרצפה היתה בשליטתו של עופר, בשלב זה או אחר. בהקשר זה צוין עוד כי עבר פרק זמן מסוים ממועד מעצרו של עופר ועד תפיסת שקית הסמים - והדבר מחליש את הקשר בינו לבין השקית שבה אכן נמצאו הסמים. עוד נטען, באופן כללי, כי לא יעלה על הדעת שהחמישה אכן יחברו יחדיו לביצוע עסקת סמים לאור יום בטבורה של עיר, ולכן - גרסתם לגבי עסקת מכירת הרכב סבירה ומסתברת יותר.
19. על רקע האמור, טענת הסניגורים היא כי לא קיימת תשתית ראייתית לכאורית, ולכל הפחות, כי עוצמתה הינה ברף המחייב לשקול חלופת מעצר.
20. ב"כ המשיבה מנגד, סומך ידיו על החלטת בית המשפט קמא ופירט טענותיו באופן סדור לגבי התשתית הראייתית, תוך התייחסות לכל אחת ואחת מטענות ההגנה. טענותיו נטענו בהשלמה לטענות שהושמעו בדיונים בעררים הקודמים, כאשר החפיפה בין הטענות רבה. לשיטת המאשימה, התשתית הראייתית קיימת בעוצמה מירבית, ולאור עילת המעצר והעובדה שהמדובר בקשירת קשר ובסחר בסם (ולא "רק" באחזקה שלא לשימוש עצמי) - אכן המדובר במקרה בו אף חלופה לא תסכון, ולכן - מבוקש לדחות את הערר ולהותיר את החלטת בית-המשפט קמא על כנה.

דין והכרעה -

21. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה שהונח לעיוני, עמדתי כי יש לבקש שיוכנו תסקירים

גם בעניינם של שני עוררים אלו, בדומה לשני העוררים הקודמים.

התשתית הראייתית -

22. צר לי שהפרקליטים המלומדים לא קראו את ההחלטה שניתנה בעררים הקודמים, או שאם קראו - לא מצאו לנכון שלא להעלות שוב בדיוק את אותן הטענות.
23. שני הסניגורים של שני העוררים הקודמים העלו את אותן הטענות (כמעט במדויק) וכבר קבעתי בהחלטה הקודמת כי אני מצטרפת למסקנתו של בית המשפט קמא כי המכלול מלמד על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית. בית המשפט קמא בחן בפירוט את הדו"חות והמזכרים השונים, את הודעותיהם של הנאשמים וכן את פירוט ההאזנות שבוצעו לטלפון הנייד של גלעד, והגיע לכלל מסקנה כי קיימות ראיות לכאורה המלמדות על קשירת קשר לביצוע עסקת הסמים, על אף טענותיהם השונות של באי כוחם של הנאשמים - אשר נוגעות אך לשאלות בדבר משקל הראיות ומהימנותם.
24. אעיר עוד כי אמנם ההלכה הינה שבכל הנוגע לבקשות למעצרים של נאשמים - מצווה ערכאת הערעור לבחון את הסוגיות ששנויות במחלוקת בחינה מחודשת ועצמאית ("דה נובו"), ואין היא יוצאת ידי חובתה במסקנה שלא נפלה טעות משפטית בהחלטת הערכאה שקדמה לה (בש"פ 3/14 **חוחלובסקי נ' מדינת ישראל** (14.1.14)), אלא שבד בבד עם קביעה זו, כבר נפסק כי לעמדת בית המשפט אשר דן במקור בבקשת המעצר יש משקל במכלול השיקולים שערכאת הערר שוקלת (בש"פ 90/99 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.1.99)); בש"פ 7195/14 **מדינת ישראל נ' אשר מנגשה** (27.11.2014)) - ועמדתי היא כי יש לתת משקל להתרשמותה של הערכאה קמא מחומר הראיות, במיוחד מקום בו ניכר שבוצע מעבר קפדני על חומר החקירה הרב (ואפנה לעמ' 6 שורה 13 ועד עמ' 11 שורה 17 של ההחלטה נשוא הערר).
25. אף אני סבורה כי קיימות ראיות לכאורה לכך שכל חמשת הנאשמים נכחו במקום המפגש, לאחר תיאום המפגש מראש (וראו את פלטי השיחות מהטלפונים הניידים - מהם עולה כי המדובר בתיאום חד משמעי של המפגש). יש אף ראיות לכאורה לכך שרכב היונדאי היה במקום המפגש, כאשר תא המטען פתוח והנאשמים עומדים לידו (דוח פעולה "ג"). יש אף ראיות לכאורה לגבי כך שבשלב זה אחד מהם מסר לעופר "דבר מה עטוף בשקית" (דוח העוקב ש/71 לגבי האירועים בשעה 15:52 עד 15:53) וקיים מזכר משלים שם חוזר ומבהיר העוקב כי המדובר היה בשקית (מזכר הבהרה מיום 26/10/2014). המדוברת. בהמשך, יש ראיות לכאורה לגבי כך שעופר נסע מהמקום עם אופניים, בהוראת גלעד, ופרק זמן לאחר מכן, החל במנוסתו מהשוטרים שרדפו אחריו והשליך מידו שקית שחורה (דוחות פעולה "ב" ו-"ד", ומסמך "קמח" (שמופיע גם בתור מסמך "קלג")). יש גם ראיות לכאורה לכך שהשקית השחורה שעופר השליך במנוסתו היא השקית שבה נמצאו הסמים, ומדובר בסמים בכמות נכבדה ביותר (מסמך "קב"). עוד קיימות ראיות לגבי כך שארבעה מתוך הנאשמים, למעט עופר, נפגשו שוב בהמשך היום וכי במכונית היונדאי נמצאו סכומי כסף משמעותיים במזומן.
26. לשיטתי, די בכך - וזאת ציינתי בהחלטה הקודמת.
27. אבקש להבהיר כי לאור הגשת העררים הנוכחיים, נטלתי שוב את שלושת הקלסרים של תיק החקירה ועברתי שוב על חומר החקירה, בזיקה לטענות הסניגורים ובכלל, וזאת על מנת לשקוט מחדש את הטענות ואת עמדתי לגבי התשתית הראייתית. אלא שמסקנתי לגבי קיומן של ראיות נותרה כפי שהייתה - הן לגבי מכלול הפרשה והן לגבי שני העוררים דכאן.
28. יתכן והמפגש נועד למכירת רכב ויתכן והכסף נועד למכירת רכב. יתכן ועופר קיבל את השקית ובה הסם ממישהו אחר, ללא כל קשר לנוכחותו במפגש האמור. יתכן ועופר קיבל שקית אחת והשליך לרצפה שקית

אחרת. יתכן ועופר השליך שקית אחרת מזו אשר נמצאה ובה הסם. יתכן אף שהוא כן השליך שקית ובה סם, אך אין קשר לשאר המעורבים. ברור שקיימת אפשרות שכל הראיות מספרות סיפור אחר מהמפורט בכתב האישום - אך קיימת גם אפשרות, שלא ניתן לבטלה כחסרת סיכוי, שהתיזה של המאשימה היא הנכונה (בש"פ 635/13 פלוני נ' מדינת ישראל (25.2.13); בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (19.12.13)). תיזה זו בוודאי שאינה נופלת בסבירותה משאר התיזות, הגם שחלקה מבוסס על ראיות נסיבתיות. יש עוד לזכור כי, כידוע, ניתן לבסס הרשעה גם על ראיות נסיבתיות בלבד, ככל שהצטברותן והשתלבותן זו בזו, יש בה, על פני הדברים, משום מסכת רצופה של עובדות מפלילות (בש"פ 6262/96 בלום נ' מדינת ישראל (16.9.1996); בש"פ 5588/12 זרבי נ' מדינת ישראל, פסקה 8-7 (24.9.2012); בש"פ 4844/13 קופר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (25.7.2013)).

29. בנוסף, כפי שצינתי בהחלטה הקודמת - אף טענת ההגנה של הנאשמים, לגבי עסקת מכר הרכב, דורשת ליבון במהלך החקירות הנגדיות. משקלם של דוחות הזיהוי והעיקוב, כמו גם המשמעות של העדר רצף עיקובי - אף הם נושא לתיק העיקרי, שם תידרש המשיבה להוכיח את האשמה מעבר לכל ספק סביר. למשמע הטיעונים, ובמיוחד לאחר שכבר ניתנה ההחלטה הקודמת, יש צורך להזכיר שוב כי אין עסקין בהוכחות האשמה מעבר לכל ספק סביר, אלא "רק" בשאלה אם קיימות ראיות לכאורה, אשר לאחר שתעבורנה את כור ההיתוך של ההליך הפלילי, עשויות להתגבש לכדי הרשעה (בש"פ 1373/14 דסוקי נ' מדינת ישראל (4.3.14); בש"פ 1332/14 גטנך נ' מדינת ישראל (2.3.14); בש"פ 873/14 קנדיל נ' מדינת ישראל (10.2.14), המפנים לפס"ד המנחה בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996), וראו אף את בש"פ 1566/14 אבו עמר עבד רבה נ' מדינת ישראל (07.03.2014)).

30. מכאן, שכל שמטרת הערר הייתה לנסות ולשכנע כי אין ראיות לכאורה או כי רף הראיות נמוך מאשר הרף שקבע כבוד בהמ"ש קמא - אזי שהערר נדחה. יש ראיות לכאורה.

עילת מעצר -

31. לא יכול להיות ספק כי עבירות של סחר בסמים הן עבירות המקימות עילת מעצר. כפי שפורט על ידי בית המשפט קמא בהחלטתו, המסוכנות של מי שמואשם בעבירות אלו הינה ברורה והכלל הוא כי אין מקום להורות על שחרור נאשמים בסחר בסמים לחלופת מעצר למעט במקרים חריגים (בש"פ 7898/13 מדינת ישראל נ' אבו כף (26.11.13); בש"פ 2746/11 פלוני נ' מדינת ישראל (11.5.11)). הדברים ברורים ואין צורך להוסיף.

חלופת מעצר -

32. בחינת העבר הפלילי של שני העוררים מראה כי עברו הפלילי של גלעד רצוף עבירות, כולל עבירות דומות, וכי עברו של עופר מכביד קצת פחות. לשניהם עבר שמעורר ספק באשר לשאלה אם קיים סיכוי שיקבע כי מתקיימים לגביהם התנאים לשחרור, ואזכיר כי יהא עליהם לשכנע כי הם בגדר אותם מקרים חריגים בהם ישוחררו לחלופת מעצר מי שחשודים בסחר בסמים.

33. עם זאת - לא ניתן לומר כבר עתה שאין חובה לשקול חלופה גם לגביהם, כמצוות המחוקק. לכן, יש מקום לאפשר גם לשניהם להציג חלופת מעצר, אשר תיבחן על ידי שירות המבחן למבוגרים ולאחר מכן על ידי בהמ"ש קמא הנכבד, ככל שימצא לנכון.

34. אבהיר שוב כי המשוכה הניצבת למול שני העוררים גבוהה ביותר, ולו בשל עברם הפלילי, ולמען הסר כל ספק, יובהר כי אין בהחלטה זו כדי להביע דעה לגבי קיומה של חלופת מעצר מתאימה, או כדי להקים לעוררים

אינטרס ציפיה בר הגנה בדבר שחרורם לחלופת מעצר.

סיכום -

35. אשר על כן, והגם שההחלטה תחייב את בהמ"ש קמא לקיים דיון נוסף בפרשה זו - אני מורה לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר בעניינם של העוררים שבו יבחנו חלופות המעצר המוצעות על ידם. תסקיר זה יובא לעיונו של בית המשפט השלום.
36. כבוד בהמ"ש קמא יקבע מועד לדיון - בשים לב לעומס שקיים בשירות המבחן ולאור בקשת הדחייה שהוגשה בתיק לגבי שני העוררים הקודמים.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשע"ה, 17 דצמבר 2014, במעמד
הצדדים.